

(225)

Politikonstabel

Foralf Mathisen

Lørdag den 30. sept. 1944

Før talen.

Lykksalig, lykksalig hver sjel som har fred!
Dog ingen kjenner dagen før solen går ned.

Titt duftet, titt nikket småblomsten ved gry,
Før aften lå den knust under haglværrets sky.

Titt lekte småbarnet i morgensol rød,
Ved kveld det lå på leie så stille og død.

På jorden ei lever så salig en sjel
At lykken jo kan skifte fra morgen til kveld.

Lykksalig dog sjelen som eier Guds fred,
Skjønt ingen kjenner dagen før solen går ned!

Guds barn kan seg glede som blomsten ved gry,
Skal selv de ligge knust under aftenens sky.

Som barn kan jeg frydes i morgensol rød,
Om også jeg før aften er stille og død.

Guds fred og god aften! vi synger ved kveld;
Vår Herre selv bevare hver flyktende sjel!

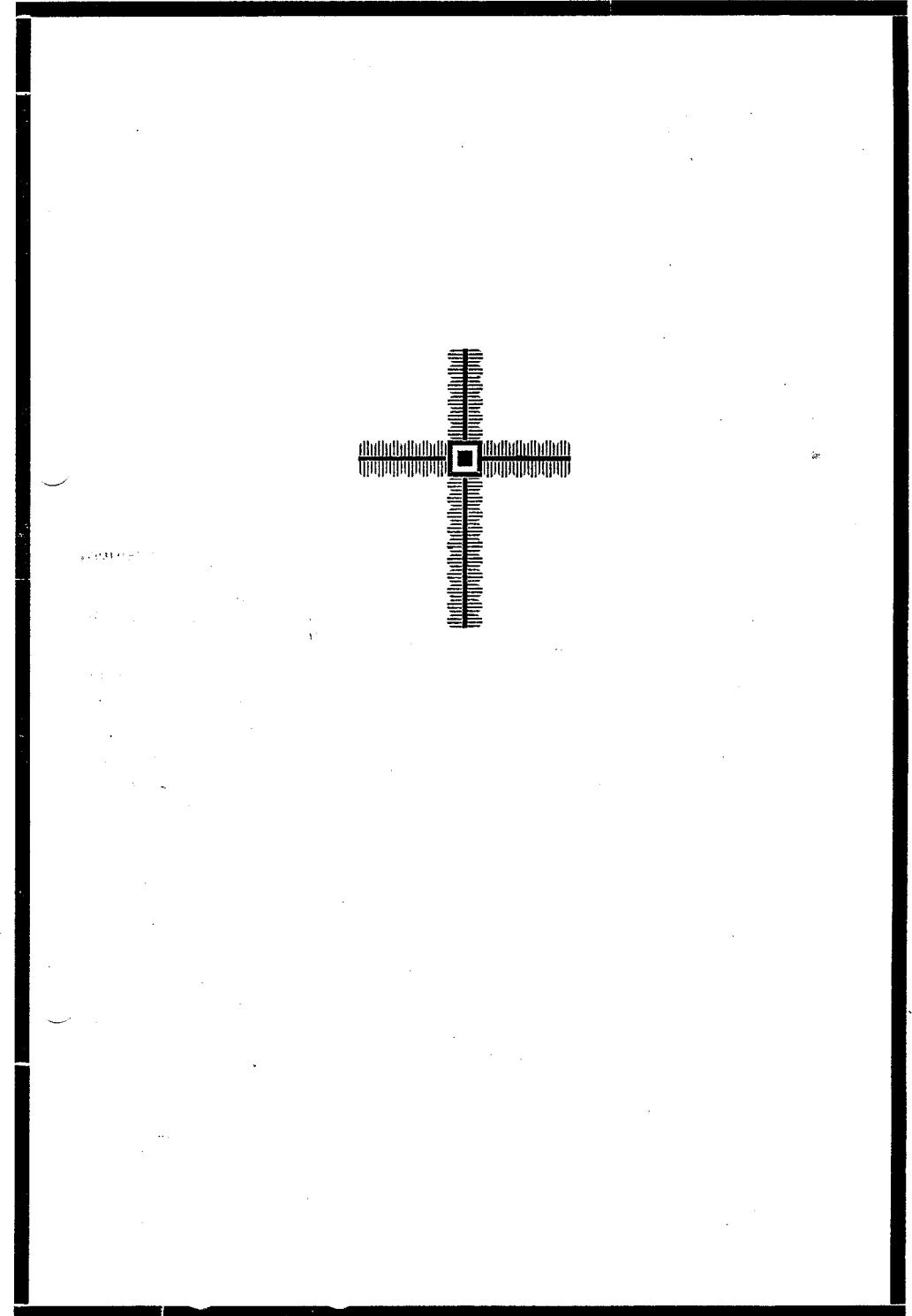
Lykksalig, lykksalig hver sjel som har fred!
Guds fred er sjelesolen som aldri går ned.

Etter talen.

Tenk når engang den tåke er forsvunnet
Som her seg senker over livet ned!
Når dagen evig klar er hist opprunnet,
Og lys omstråler hvert av mine fjed!

Tenk når engang er løst hver jordisk gåde
Besvaret hvert «hvorfor» jeg grunnet på,
Men kunde ei med all min grublen råde;
Tenk når jeg Herrens veg skal klart forstå!

Tenk når engang hver hjertesorg er slukket,
Hver vunde lægt og stillet hvert et savn,
Hver smerteståre tørret av, og sukket,
Det dype, kvalt i kjærlighetens favn!

PROGRAM

i anledning politikonstabel i Statspolitiet *Toralf Mathisens* bisettelse lørdag den 30. september 1944 i Det Nye Krematorium, Vestre Aker.

- I. Kl. 11.10. Generalmajor Marthinsen mottar æresgjestene foran Krematoriet.
- II. a) Kl. 11.15. Høytideligheten begynner.
 - b) En strykekvarsett spiller «Våren» av Grieg.
 - c) Solosang av sangeren Olav Caspar Feyling: «Ved Rondane» av Edv. Grieg.
 - d) Salme.
 - e) Tale av res. kap. Bjarne Barby.
 - f) Salme.
 - g) **Kransnedenlegging.**
 - 1. Krans fra hustruen ved res. kap. Barby.
 - 2. Krans fra avdødes foreldre ved res. kap. Barby.
 - 3. Krans fra der Herr Reichskommissar, v/ Regierungspräsident dr. Koch.
 - 4. Krans fra Ministerpräsidenten, ved Fylkesfører Holm.
 - 5. Krans fra Sjefen for Politidepartementet, Minister Jonas Lie, ved Generalmajor Marthinsen.
 - 6. Krans fra Der Höhere SS- und Polizeiführer Nord, SS-Obergruppenführer und General der Polizei, Rediess, ved SS-Oberführer Fehlis.
 - 7. Krans fra Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD, SS-Oberführer Fehlis, ved SS-Obersturmbannführer Keiler.
 - 8. Krans fra Befehlshaber der Ordnungspolizei, Generalmajor Macheldey ved Oberstleutnant Steffen.
 - 9. Krans fra Päialemyndigheten ved Riksadvokat Nordvik.
 - 10. Krans fra Lederen av Sikkerhetspolitiet, Generalmajor Marthinsen.
 - 11. Krans fra Lederen av Ordenspolitiet, ved Major Due.
 - 12. Krans fra NS Riksledelse ved avdelingsleder Arveschoug.
 - 13. Krans fra Stor-Oslo Fylkesorganisasjon NS, ved kretsfører Tryggve Armann.
 - 14. Krans fra Rikshirden ved Stabsleder Orvar Sæther.
 - 15. Krans fra Germanske SS Norge, ved Stabsleder Schøren.
 - 16. Krans fra Statspolitiet, ved politiinspektør Kranz.
 - 17. Krans fra Innehavere av Rikshirdens æresvinkel ved sveitfører Nielsen.
 - h) Solosang ved sangeren Olav Casper Feyling: «Den store hvite flokk».
 - i) En strykekvarsett spiller: «I ensomme stunder» av Ole Bull.

Høytideligheten slutt.

PROGRAMM

für die Bestattung des Politikonstabel der Stattpolizei *Toralf Mathisen* am Sonnabend dem 30. September 1944 in Det Nye Krematorium, Vestre Aker.

- I. 11.10 Uhr. Empfang der Ehrengäste vor dem Krematorium durch Generalmajor Marthinsen.
 - II. a) 11.15 Uhr. Anfang der Feierlichkeit.
 - b) Ein Streichkvartett spielt «Våren» von Grieg.
 - c) Sologesang von dem Sänger Olav Caspar Feyling: «Ved Rondane» von Edv. Grieg.
 - d) Psalm.
 - e) Rede von Res. Kap. Bjarne Barby.
 - f) Psalm.
 - g) **Kranzniederlegung.**
 - 1. Kranz der Frau (Res. Kap. Barby.)
 - 2. Kranz der Eltern (Res. Kap. Barby.)
 - 3. Kranz von dem Herrn Reichskommissar, vertreten durch Regierungspräsident Dr. Koch.
 - 4. Kranz von dem Herrn Ministerpräsidenten, vertreten durch Fylkesfører Holm.
 - 5. Kranz von dem Chef des Polizeidepartements, Minister Jonas Lie, vertreten durch Generalmajor Marthinsen.
 - 6. Kranz von dem Höheren SS- und Polizeiführer Nord, SS-Obergruppenführer und General der Polizei, Rediess, vertreten durch SS-Oberführer Fehlis.
 - 7. Kranz von dem Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD, SS-Oberführer Fehlis, vertreten durch SS-Obersturmbannführer Keller.
 - 8. Kranz von dem Befehlshaber der Ordnungspolizei, Generalmajor Macheldey, vertreten durch Oberstleutnant Steffen.
 - 9. Kranz der Anklagebehörde, durch Fiskal Nordvik.
 - 10. Kranz von dem Leiter der Sicherheitspolizei, Generalmajor Marthinsen.
 - 11. Kranz von dem Leiter der Ordnungspolizei, Generalmajor Olbjørn, vertreten durch Major Due.
 - 12. Kranz von der NS Reichsleitung, vertreten durch Abteilungsleiter Arveschoug.
 - 13. Kranz von NS Fylkesorganisation, Oslo, durch Kreftsører Tryggve Armann.
 - 14. Kranz von dem Reichshird. (Stabsleiter Orvar Sæther.)
 - 15. Kranz von Germanske SS Norwegen. (Stabsleiter Schøren.)
 - 16. Kranz von dem Leiter der Staatspolizei, durch Polizeiinspektor Kranz.
 - 17. Kranz von den Ehrenvinckelträgern des Reichshird, durch Sveitfører Nielsen.
 - h) Sologesang von dem Sänger Olav Caspar Feyling: «Den store hvite flokk».
 - i) Ein Streichkvartett spielt «I ensomme stunder» von Ole Bull.
- Ende der Feierlichkeit.

Falt for Fører, folk og fedreland.

Lørdag den 30. september ble vår kamerat, troppfører Toralf Mathisen, siedt til hvile ved en gripende høytidelighet i Det nye krematorium.

Atter er en av våre beste kjemper tatt fra oss. Snikmyrdet etter ordre fra forhenværende nordmenn, fordi han med alle sine krefter har gått inn i kampen for et lykkelig Norge. Toralf Mathisen har helt siden Nasjonal Samling ble stiftet stått trofast ved Førerens side i Hirdens rekker. Vi som kjente Toralf Mathisen forstår vel best hva Hirden har mistet ved hans bortgang, men vi sverger ved hans båre at hans offer ikke skal være brakt forgjeven, likesom vi sverger at hans banemenn og deres overordnede en gang skal få stå til rette for sine gjerninger. Ikke bare på heimefronten gjorde troppfører Toralf Mathisen sin plikt, men da kampen mot bolsjevismen tok til var han å finne blant de første som meldte seg og dro til fronten. Kamp var hele hans liv preget av, og i kamp falt han, om enn mot en lumsk overmakt.

For hver dag som går nærmer vi oss stunden da det av alle nasjonal-sosialister og gode nordmenn blir krevd den hardeste innsats. Med dette for øye følger vi Toralf Mathisens eksempel. Våre egne private bekymringer, store som små, blir allikevel mikroskopiske i den kampen som i dag blir utkjempet. Men uten offer kommer vi ikke helskinnet ut av kampen, og for hvert offer vi må yte er det de gjenværendes plikt å sette enda mer av seg selv inn i kampen.

Vi takker troppfører Toralf Mathisen for hans uegennyttige innsats. Vi skal aldri glemme ham eller de andre av våre kamerater som gir sitt liv for vår sak, og vi lover at hans tapte hustru og lille barn skal få det slik i verden som han ønsket det. Med våre liv som innsats skal også vi verge alt som er oss kjært.

Heil og Sæl Toralf Mathisen.
Svein Witt.

Statspolitikonstabel Toralf Mathisen bisatt lørdag.

Gripende sørgehøytidelighet i Det nye Krematorium.

Politikonstabel i Stattpolitiet *Toralf Mathisen*, som så lumskt ble snikmyrdet av terrorister, ble bisatt lørdag under stor deltagelse.

Like før sørgehøytideligheten tok sin begynnelse ble de frammøtte norske og tyske æresgjester mottatt av hirdsjef, generalmajor *Marthinsen*.

Et vell av vakre kranser omgav båren. Øverst på katafalken var anbrakt en praktfull krans av krysantemer fra innehavere av Rikshirdens æresvinkel. 3 hirdførere med Rikshirdens æresvinkel på ermet og 3 kolleger fra Stattpolitiet dannet æresvakt ved båren.

Sørgehøytideligheten ble innledet med «Våren» av Grieg, spilt av en strykekvartett, hvoretter sangeren Olav Caspar Feyling sang Griegs «Ved Rondane».

Etter at salmen «Lyksalig, lyksalig hver sjel som har fred» var sunget talte forrettende prest, res. kap. til Gamle Akers menighet Bjarne Barby.

Han tok sitt utgangspunkt i Johs. åpenbaring, 2, 10, Vær tro inntil døden, så vil jeg gi deg livsens krone.

— Igjen har sorgens budskap nådd oss, begynte kapellanen, igjen har vi mistet en av våre beste kjemper. Troppfører i Rikshirden, politikonstabel i Stattpolitiet *Toralf Mathisen*, er ikke mer. Vi mennesker

blir så små når vi stilles overfor døden — om vårt liv er forskjellig, ett er dog felles for oss alle: Vi må alle dø. Vi lever og kjenner livstrangen i oss, og allikevel er dette vårt liv så kort. Når vi ser framover synes vi gjerne livet er langt, og at vi har mange år foran oss, men det underligge er, at jo eldre vi blir, jo fortørres synes vi dagene og årene går, og for hver dag som vi får leve, nærmer vi oss død og grav. Vi forsøker nok å unngå den på alle måter og holde den på avstand fra våre tanker, og allikevel vet vi, at den engang vil innhente oss. Alt levende gruer for døden fordi den er livets motsetning og fiende. Og særlig når den kommer hastig og uventet og river en bort fra alt en har kjært. Vi må likesom ha tid på oss for å gjøre oss fortrolig med den.

Når døden kommer plutselig føles det dobbelt hardt. Vi blir som lammet.

Når vi er samlet her i dag for å si farvel til en som vi har holdt av, så kan vi vanskelig forstå, at han er borte, og det føles dobbelt sårt og da særlig for hans kjære hustru og lille datter som sitter tilbake ribbet. Og jeg vil gjerne få lov å minne dere om det ordet av Mesteren selv, som vi leste sammen på kapellet: «Hva jeg gjør, forstår du ikke no, men du skal

skjonne det siden.» Hvilkens trost er det ikke i disse ord? Hvor frykteliggjører denne mening også med dette tegnet til det bli åpenbart. Men det er også et annet ord som Jesus sier: «Jeg er oppstandelsen og livet, den som tror på meg skal leve om han enn dør.» Dette er virkelig trost for dem som sitter tilbake med sorg og savnet. Om sorgen er stor bringer dette budskap et herlig håp som lyser gjennom sorgens mørke, og hjelpet er dette at dødens brodd er brukt og man har håpet om å møtes igjen. Så når vi i dag skal si farvel til en kjær, kan vi si på gjensyn.

Kf. Mathisen var en ekte nasjonal sosialist. Han var en handlende mann, som gikk med troskap til den oppgave han ble satt til. Han var ikke av disse som vek unna for kampen. Da Nasjonal Samling ble stiftet i 1933, var Mathisen i Tyskland, men så snart nyheten om NS nådde ham, sendte han telegrafisk sin innmelding. Fra 1934 var han aktiv med i Hirden og hadde for sin innsats mottatt Rikshirdens æresvinkel 27. mai 1941 meldte han seg som en av de første til Den norske Legion og deltok der i 7 måneder som Unterscharführer. No er han ikke lengre blant oss. I troskap for Fører, fol og land gav han sitt liv. En av hans kamerater skriver om ham: «For os hans kamerater, er det ufattelig at noen skulde kunne miskjenne hans hjertevarme godhet, rettsinjethet og idealisme.»

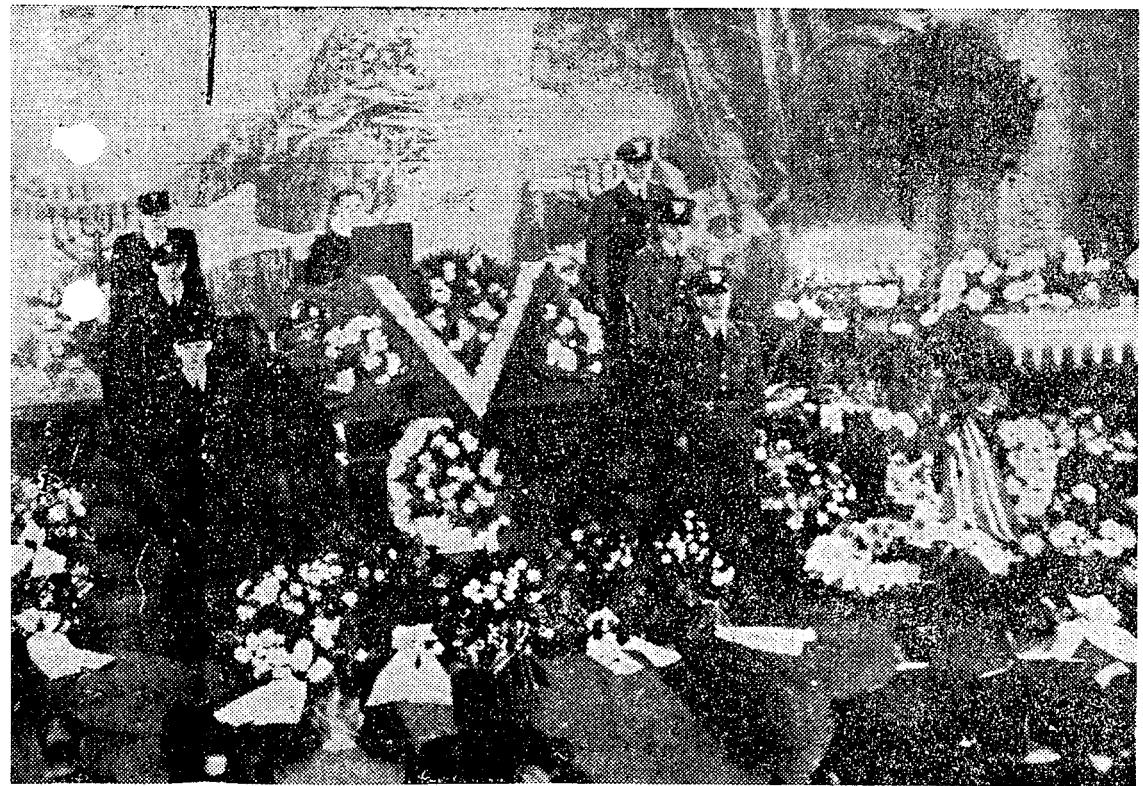
Slik var han. Måtte hans offer ikke ha vært forgjyes. Vi takker ham for alt og lyser fred over hans minne Amen.

Etter at salmen «Tenk når engangen tåke er forsvunnet» var sunget begynte kranseråleggingen.

Res. kap. Bjarne Barby la ned en krans fra hustruen, likeledes en krans fra foreldrene. Regjeringspræsident Dr. Koch nedla en praktfull krans fra der Herr Reichskommissar, fylkesfører Holm fra ministerpresident Vidkun Quisling, SS-Oberführer Fehlis fra der Höhere SS- und Polizeiführer Nord, SS-Obergruppenführer und General der Polizei Rediess. Videre var det krans fra Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD, SS-Oberführer Fehlis, ved SS-Obersturmbannführer Keller, fra Befehlshaber der Ordnungspolizei, Generalmajor Macheldey, ved Oberstleutnant Steffen, fra Pātalemyndigheten ved riksadvokat Nordvik, fra lederen av Sikkerhetspolitiet ved generalmajor Marthinsen, fra lederen av Ordenspolitiet ved Major Due, fra NS Riksledelsen ved avdelingsleder Arveschoug, fra Stor-Oslo Fylkesorganisasjon NS ved kretsfører Trygve Armann, fra Rikshirden ved stabsleder Orvar Sæther, fra Germanske SS Norge ved stabsleder Schjøren, fra Stattpolitiet ved politiinspektør Kranz, fra innehavere av Rikshirdens æresvinkel ved sveitfører Freddy Nielsen.

Etter kranseråleggingen sang sangen Olav Caspar Feyling «De store hvite flokk». Den minnehøytidelighet sluttet med «I ensomruster», spilt av strykekvartetten.

Marskaller var sveitfører Fredrik Nielsen og troppfører Aage Christiansen.

Fra stattpolitikonstabel Toralf Mathisens begravelse i Det nye krematorium lørdag.

25.9.44

Falt på sin post.

Toralf Mathisen, en av våre eldste kjemperé, er falt på heimefronten. Han deltok i Leidangen fra 1928 og var med i SA Motorsturm i Tyskland i 1932. I 1933 meldte han seg inn i Nasjonal Samling, og ble hirdmann fra 1934. Han var utnevnt troppfører og innehaver av Rikshirdens æresvinkel.

27. mai 1941 meldte han seg som en av de første til Legionen og deltok i 7 måneder som Unterscharführer. Toralf Mathisen var aktiv idrettsmann gjennom mange år, og innehaver av mesterskapsmedaljer i ski, bandy, fotball og tennis.

For oss, hans kamerater, er det ufattelig at noen skulle kunne miskjenne hans hjertevarme godhet, rettlinjethet og idealisme. Revolusjonær, med idealismens fare høyt hevet, marsjerte han i alle kampår uten omveger fram for vår hellige sak. Alltid parat til de største offer. Han ofret sine evner, sin forretningskarriere, sin fritid og no sitt liv. Betalte snikmordere gav ham banesår. Men de har gjort seg selv en bjørnetjeneeste, for vi som er igjen er blitt hardere ved det.

Vi lover hans trofaste hustru og hans knapt 2 år gamle datter å bevare hans minne som den helt han var. Hans datter får en stor arv: Et fritt Norge båret fram ved sin fars kamp og offer.

Heil og Sæl, Mattis, gode og trofaste hirdkamerat.

Freddy Nielsen.

*

Toralf Mathisens bisettelse finner sted i Det nye Krematorium i da klokken 11.15.

